

Hồi Ký: Đêm Giáng Sinh nổi dậy ở trại Suối Máu
Bùi Quốc Hùng

LTS: Dưới đây là hồi ký của một sĩ quan VNCH trong thời gian đi tù cải tạo, về một lần đón Giáng sinh khó quên trong đời ông. Những gì ghi lại cho thấy sự khác biệt vô cùng lớn lao giữa người miền Nam có tín ngưỡng và bộ đội Bắc Việt vô thần, vào những ngày VNCH sụp đổ. Nhưng dù sao, đêm Noel cũng đã diễn ra, trong vòng vây thù hận.

Thấm thoát lại một mùa Giáng Sinh đến với nhân loại, và đó là Lễ Giáng Sinh lần thứ tư trong lao tù của chúng tôi. Theo quy định của trại từ “bò xanh” đến “bò vàng”, chúng cấm chỉ tuyệt đối mọi lễ nghi tôn giáo, nhưng anh em có đạo vẫn tùy theo hoàn cảnh tổ chức lễ Noel trong tù.

Hôm nay, mọi sinh hoạt trong trại trong ngày vẫn bình thường. Từ buổi chiều một số anh đã bắt tay thực hiện một hang đá dã chiến đơn giản bằng giấy vỏ bao ciment bôi nhọ nhồi đen với những nếp nhún khi sắp xếp xen kẽ, chồng chất lên nhau trông không khác gì hang đá thật ngoài đời.

Hang đá khá lớn, cao khoảng hơn một mét rưỡi, dựa vô chính giữa vách nhà 15. Cho đến sẩm tối thì công tác thiết trí hang đá hoàn tất. Một bóng đèn điện tròn duy nhất treo trên phần cao chính giữa bên trong nhà 15 được kéo giây luồn ra ngoài, được đặt vào trong hang đá.

Tôi là người ngoại đạo, nhưng tôi rất thích đi nhà thờ và dự Lễ Noel với các bạn tuớ còn là học trò. Khi thì đi lễ nhà thờ Tây Ninh với cô bạn học Tuyết Mai, khi thì đi dự Lễ Noel với các bạn Chiến, Thành, Lương, Diên, Mùi ở nhà thờ của Cha Dụ trên trại định cư Tầm Long, Trảng Lớn, Tây Ninh. Vì thế, tôi ở nhà 17 nhưng cứ lẩn quẩn bên cạnh các anh làm hang đá và thăm phục các anh tài hoa, khéo tay đã sáng tạo ra một hang đá thật đẹp và thanh thoát dù chỉ bằng một ít giấy vỏ bao ciment.

Công tác thiết trí hang đá với các mẫu tượng nhỏ của Chúa Hai Đồng, Ba Vua, Máng Cỏ đặt bên trong xong thì trời cũng đã tối. Các anh em không có đạo thì sinh hoạt bình thường, đi dạo bộ hay ở trong nhà.

Các anh em có đạo bắt đầu mang ghé cá nhân đến nơi hành lễ. Vì hang đá lập chính giữa bên vách nhà 15 nên các anh em xếp ghé ngòai hai bên đường đi giữa nhà 15 và nhà 16, mặt hướng thẳng ra cổng trại, xuyên suốt qua các nhà 9 và 10 dãy 2 và nhà 3 và 4 dãy 1.

Buổi Lễ bắt đầu khoảng 10 giờ đêm với ước chừng trên 50 anh em tham dự. Tôi đứng ngay sau lưng các anh, nhưng ở phía khoảng trống giữa hai nhà 15 và nhà 16 xem các anh làm lễ và nghe các anh đọc kinh.

Thình lình, từ hướng sau nhà 13 bên trái ào đến toán “bò vàng” đi tuần, theo như thông lệ, tên Trung úy Quỳnh Trưởng K1 đi đầu, theo sau là một tiểu đội 10 tên “bò vàng”, súng CKC cầm tay có gắn lưỡi lê áp tới. Rất nhanh, toán “bò vàng” đi vào nơi anh em đang làm lễ.

Tên Quỳnh la lên: “Ai cho các anh tụ họp làm lễ. Giải tán! Giải tán! Giải tán ngay!” Rất nhanh, anh em chưa kịp ra khỏi con đường giữa hai nhà thì toán “bò vàng” đi tuần đã rút thật nhanh qua hai nhà 9 -10 và 3 – 4 ra ngoài trại mà không có điều gì xảy ra.

Một số nhỏ vài anh trở vô nhà của mình, phần còn lại, các anh tiếp tục cuộc lễ đang dở dang. Không ngờ, khoảng nửa giờ sau, tên Quỳnh lại dẫn toán “bò vàng” đi tuần trở vào lần thứ nhì. Đi như chạy, bọn chúng ập vô nơi anh em đang làm lễ. Tên Quỳnh la lên: “Tại sao không giải tán? Tại sao không giải tán? Bắt lấy nó!” Các anh giạt ra hai bên tiến về phía trước, bọn vệ binh xô đẩy, nổ súng và chụp một vài anh lôi đi.

Ngay khi tiếng súng nổ, tôi nghe có tiếng thét: “Giết nó!” cùng tiếng chân chạy sầm sập đằng sau lưng. Tôi liền tưởng đến đồ máu. Nói thì lâu nhưng diễn biến thì chỉ trong tích tắc, một số anh em bên K5 đã vượt qua hàng rào kẽm gai để qua bên này với chúng tôi.

Nhưng cũng rất nhanh, toán “bò vàng” bắt theo mấy anh đã ra tới cổng trại rồi khóa chặt cổng lại. Ngay sau đó, được biết có ba anh đã bị bọn chúng bắt ra ngoài trại là các anh Rĩnh, Hoàng và Bé. Một số anh em vô nhà chuẩn bị đi ngủ, nhưng các anh trong Ban Hành Động quyết định biểu tình bất bạo động trong trại để đòi bọn “bò vàng” phải trả anh bị chúng bắt vô trại.

Một lệnh được đưa ra ngay lập tức và được thực hiện ngay là một toán các anh đi từng nhà yêu cầu tất cả các anh em ở trong nhà còn thức hay ngủ, dù bệnh cũng phải ra sân chơi bóng chuyên tập hợp. Khi cuộc tập hợp đã đầy đủ, toàn thể 18 nhà bỏ trống, Ban Hành Động bắt loa tay yêu cầu trả ba anh em bị bắt vào trại.

Phía ngoài trại, bọn “bò vàng” dùng loa trả lời: “Nhà cầm quyền trại yêu cầu các anh em giải tán. Ai về nhà nấy. Ngày mai trại sẽ thả các anh bị bắt.” Anh đại diện nói vọng ra trả lời: “Chúng tôi chỉ giải tán khi ba anh em chúng tôi được trả vô trại.” Lời qua tiếng lại không bên nào chịu bên nào. Ba lần bọn chúng yêu cầu chúng tôi giải tán, ba lần chúng tôi yêu cầu thả anh em chúng tôi bị bắt trở vô trại. Lúc đó vào khoảng 11 giờ đêm Giáng Sinh.

Tình hình căng thẳng lên, phía ngoài trại cách một mặt đường là khu đóng quân và nhà làm việc của bọn “bò vàng”. Bọn chúng la hét, rồi nhảy xuống giao thông hào và hó chiến đấu cá nhân dọc theo bên đường. Tiếng súng lên đạn nghe rõ mồn một. Các loại súng chĩa thẳng vô chúng tôi trong trại. Có tiếng di chuyển âm ì của chiến xa từ xa vọng lại và các đơn vị địa phương và cơ động được điều động tới. Chúng tôi không nao núng, chờ đợi những diễn tiến xảy đến, kể cả có thể phải chịu cuộc tắm máu của bọn cuồng sát đêm nay.

Rồi thì sương đêm bắt đầu thấm lạnh, trong không gian u tịch của trại tù K1 Suối Máu, Khu Tân Hiệp, Biên Hòa, một ai đó trong anh em chúng tôi, trong cảnh khốn cùng tù đầy khởi sự hát lên bản nhạc Giáng Sinh quen thuộc “Đêm đông lạnh lẽo” của Hải Linh.

Tiếng hát trầm ấm cất lên – “Đêm đông lạnh lẽo Chúa sinh ra đời. Chúa sinh ra đời. Nằm trong hang đá nơi máng lừa.”

Rồi thì một số anh em cùng hát theo “Trong hang Belem ánh sáng tỏa lan tung bừng,” và rồi cả trại cất cao tiếng hát vang vang trong không gian bao la của khu vực Tân Hiệp, tiếng hát vang lên không trung

“Nghe trên không trung tiếng hát Thiên Thần vang lừng. Đàn hát, xướng ca dư âm vang xa. Đây Chúa Thiên Tòa giáng sinh vì ta. Người hỡi hãy kíp bước tới đến xem nơi hang Belem ôi Chúa Giáng sinh khó khăn thấp hèn. Nửa đêm mừng Chúa Giáng sinh ra chốn dương trần. Người đem ơn phước xuống cho muôn dân lầm than. Nơi hang Belem Thiên Thần xướng ca. Thiên Chúa vinh danh chúng nhân an hòa? Tan giá đêm đông ấm thân con người. Nơi hang Belem huy hoàng ánh sao. Đưa lối Ba Vua phương Đông đến chào.”

Cứ thế chúng tôi không phân biệt lương, giáo, tiếp tục hát và như một chuyển động dây chuyền, phía sau chúng tôi anh em bên K5 ra sân cùng hát, bên K2 rồi K3 và K4 cũng hòa nhập với chúng tôi cất cao lời hát. Bấy giờ thì cả chúng tôi ở 5 K đều tụ họp ngoài sân trại và cùng đồng thanh hát bản Thánh ca “Đêm đông lạnh lẽo” để “Vinh danh Thiên Chúa trên trời. Bình An dưới thế cho người thiện tâm.”

Trong đêm Giáng Sinh này, chúng tôi những chiến sĩ VNCH trong lao tù cộng sản ở Trại Suối Máu, Tân Hiệp, đã có dịp chứng tỏ sức mạnh của sự đoàn kết, chúng tôi không khiếp nhược trước bạo lực.

Chúng tôi say sưa hát để biểu dương tình người, tình chiến hữu. Nếu Thiên Chúa xuống dương trần để đem ơn phước cho người lầm than thì tại sao những anh em chúng tôi chỉ vì biểu lộ đức tin mà bị đối xử thô bạo. Các anh có thể bị tra tấn, đánh đập bằng đòn thù; các anh sẽ bị nhốt vào connex, những container bằng sắt đem lạnh tê người và ngày nóng cháy da.

Có lẽ chưa có một ca đoàn nào có một ban hợp ca vĩ đại như ca đoàn liên K ở trại tù Suối Máu trong đêm Giáng sinh 1978 và đáng được đưa vào sách ghi kỷ lục Guinness.

Sương rơi ướt bờ vai, thấm lạnh thật sự. Chúng tôi vẫn hát chỉ một bản duy nhất “Đêm đông lạnh lẽo Chúa sinh ra đời. Chúa sinh ra đời. Nằm trong hang đá nơi máng lừa.” Những điệp khúc vang lên êm đềm, tha thiết sưởi ấm lòng người xa nhà, xa người thân yêu trong một đêm Chúa Giáng sinh trong một tình cảnh vô vọng “Thiên Chúa vinh danh chúng nhân an hòa? Tan giá đêm đông ấm thân con người.”

Cứ như thế, thời giờ đã qua nửa đêm về sáng, bất ngờ ngoài trại có tiếng loa: “Nhà cầm quyền trại yêu cầu các anh em giải tán, ai về nhà nấy. Ba anh em sẽ được thả vào trại.” Chúng tôi ngừng hát. Quả nhiên, cổng trại có ánh đèn pin chiếu, cổng mở và ba anh Rĩnh, Hoàng và Bé bước vô trại. Chúng tôi vô cùng mừng rỡ cùng reo lên trong một thoáng lợi ngoạn mục không ngờ. Liền sau đó, chúng tôi tản hàng trở về nhà ngủ. Anh em ở các K bạn cũng giải tán trong im lặng.

Thời gian trôi qua thật mau, Mới đó mà đã 30 mùa Giáng Sinh trôi qua kể từ đêm Giáng Sinh năm xưa ở trại tù Suối Máu. Mỗi khi mùa giáng Sinh về, trong tôi ký ức về một đêm Lễ Giáng Sinh tràn đầy nhân bản, tình chiến hữu lại tỏa sáng. Đây có lẽ là cuộc tranh đấu độc nhất trong lịch sử lao tù của cộng sản chỉ bằng đêm hát nhạc thánh ca ôn hòa nhưng đầy hào hùng và đem lại thành công tuyệt đẹp.

Dưới trời mưa tuyết đầy băng giá nơi vùng Tây Bắc Hoa Kỳ, trong mùa Giáng Sinh này, tôi xin thắp một nén nhang tưởng niệm đến các bạn đã trở thành “người của cõi vĩnh hằng” như Bạn Vinh/QC/nhà16; Đỗ Văn Phó/LBPV/ PTT, Bùi Văn Thanh/KQ/nhà17. Để tặng các bạn ở trại tù Suối Máu, và đặc biệt các bạn lưu lạc bốn phương trời: Huỳnh Lê Phi Hùng/ ANTB/ BTLKQ/Saigon; Phạm Văn Đức/ANQĐ, Nguyễn Văn Phước/ANHQ/Paris. Đặng Ngọc Trung/ANQĐ, Hùng (tay trái) Cali; Đại Đức Tuyên Úy Đồi/BĐQ, Dương Cự/QP, và các bạn Sĩ, Vinh, Mùi, Lợi?

*Bùi Quốc Hùng
Tacoma-Washington,*